

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/92/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010135
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715010135.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí 27. januára 2016 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a Mgr. Rudolfa Ďurtu prejednal odvolanie obžalovaného L. J. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen z 25. 9. 2015, sp. zn. 1T 26/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), f), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Zvolen z 25. 9. 2015, sp. zn. 1T 26/2015 vo výroku o treste a uložených primeraných povinnostiach, ako aj vo výroku o náhrade škody u poškodených Q. L. a T. O..

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný L. J., nar. X. X. XXXX o d s u d z u j e podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. k), § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmienične o d k l a d á a ukladá probačný dohľad nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. sa u r č u j e obžalovanému skúšobná doba 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. sa u k l a d á obžalovanému v skúšobnej dobe povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej Q. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. B. č. XXX, prechodne bytom W., M. R. P. XXX/X a k poškodenému T. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. W. č. XX, W. na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti obydliá poškodených.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. je obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaný povinný nahradiť poškodenej Q. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. B. č. XXX, prechodne bytom W., M. R. P. XXX/X z titulu náhrady škody 1 154,- eur a T. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. W. č. XX, W. z titulu náhrady škody 412,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodení Q. L. a T. O. so zvýškom nároku na náhradu škody o d k a z u j ú na občianskosúdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen z 25. 9. 2015, sp. zn. 1T 26/2015 bol obž. L. J. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, ako je to bližšie rozvedené vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu na strane 1-2 rozsudku z 25. 9. 2015, sp. zn. 1T 26/2015.

Za to mu okresný súd podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, výkon ktorého

mu bol podmienene odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe, pričom skúšobnú dobu súd určil na 36 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému v skúšobnej dobe povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej Q. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. B. č. XXX, prechodne bytom W., M. R. P. XXX/X a k poškodenému T. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. W. č. XX, W. na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodených.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bol obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. bol obžalovaný povinný nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku poškodenej Q. L. z titulu náhrady škody 2 966,40 eur, T. O. z titulu náhrady škody 2 142,40,- eur, Dôvere Zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava škodu vo výške 36,85 eur, Sociálnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 30,- eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 18,83 eur.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil prvostupňový súd tým, že pokiaľ ide o otázku viny, obžalovaný sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti a stotožnil sa s právnym názorom vysloveným v obžalobe okresného prokurátora. Pokiaľ ide o uloženie trestu, prvostupňový súd mal za to, že obžalovanému na prevýchovu je potrebné vplyvať uložením trestu odňatia slobody s podmienenečným odkladom. Pri ukladaní trestu bolo prihliadnuté na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., že svojim konaním spáchal viac trestných činov, pričom na poľahčujúcu okolnosť okresný súd neprihliadol, aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní oľutoval spáchanie skutku, keď uviedol, že ho mrzí spáchanie skutku. Počas prejednávania veci však svoje konanie zľahčoval, bagatelizoval, rušil priebeh konania hlučnými a vulgárnymi prejavmi, osočoval poškodených, takže mu museli byť uložené poriadkové pokuty a bol vykázaný z pojednávacej miestnosti. V dôsledku priznania priťažujúcej okolnosti bol potom trest u neho zvýšený o jednu tretinu a to dolná hranica z pôvodných 12 mesiacov tak zvýšená sadzba začala u neho od 28 mesiacov. Súčasne obžalovanému boli uložené aj povinnosti nepriblížiť sa k poškodenej Q. L. a T. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a taktiež je povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom z dôvodu, že je to potrebné na ochranu poškodených. Pokiaľ ide o náhradu škody, okresný súd prihliadol predovšetkým k znaleckému posudku T. L. S., ktorého posudok považoval okresný súd za erudovaný. Taktiež rozhodol o náhrade škody vo vzťahu k poškodeným stranám Dôvere, Zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava, Sociálna poisťovňa, a.s. Bratislava a Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava.

Proti rozsudku zahlásil odvolanie obžalovaný, ako aj jeho obhajca, čo do výroku o vine, treste, ako aj do výroku o náhrade škody. Svoje odvolanie aj písomne zdôvodnili. V odvolaní obžalovaný namietal predovšetkým tú skutočnosť, že mu prvostupňový súd nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., podľa ktorej sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, čo jednoznačne vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a v prípade, že by mu bola priznaná táto poľahčujúca okolnosť, pomer poľahčujúcich i priťažujúcich okolností by bol v rovnováhe a za tohto stavu nebolo potrebné potom zvyšovať dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Čo sa týka výroku o náhrade škody, mal za to, že znalecký posudok T. S. nie je posudkom, ktorý si mal osvojiť okresný súd, pretože na hlavnom pojednávaní predložil znalecký posudok obžalovaný sám, ktorý vypracoval erudovaný znalec T. P. T., ktorý je znalcom z odvetvia súdne lekárstvo, čo je svojim obsahom širšie odvetvie ako odvetvie traumatológia. T. T. prihliadol len ku skutočným zraneniam, pričom podľa jeho názoru sú závery T. S. nelogické, nepochopiteľné, keď ustálil, že liečba zranení, ktoré utrpela poškodená mali pri nekomplikovanom priebehu 14 až 21 dní a PN 10 až 14 dní. Taktiež podľa jeho názoru, precenil zranenia, ktoré utrpel T. O., pretože v jeho prípade by mohlo ísť o zranenia do 7 dní. T. S. priznal poškodeným aj také zranenia, ktoré nevyplývali z pôvodných lekárskeho správ, ktoré vystavil ošetrojúci lekár T. X. Domáhal sa potom, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na rozdiel od hlavného pojednávania vykonaného na Okresnom súde Zvolen, obhajca obžalovaného predložil odvolaciemu súdu poštové poukážky, z ktorých je zrejmé, že spôsobená škoda bola v celom rozsahu uhradená Dôvere Zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava vo výške 36,85 eur, Sociálnej poisťovni, a.s. Bratislava vo výške 30 eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava vo výške 18,83 eur, pričom poškodeným Q. L. bola uhradená škoda vo výške 1 160,- eur a T. O. 412,- eur, teda podľa znaleckého posudku T.. P. T..

Poškodení Q. L. a T. O. prostredníctvom svojej splnomocnenkyne zaslali odvolaciemu súdu vyjadrenie, v ktorom uviedli, že považujú rozsudok okresného súdu za zákonný a správny vo všetkých výrokoch, ako aj vo výroku o náhrade škody a navrhli odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny i trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal na L. J. obžalobu dňa 24. 2. 2015 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. d) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. Samosudca okresného súdu vydal voči obžalovanému L. J. trestný rozkaz dňa 4. 3. 2015 a uložil mu podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona za použitia § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienične odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad správaním v skúšobnej dobe, pričom skúšobnú dobu súd určil na 30 mesiacov. Podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému v skúšobnej dobe povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej Q. L., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom V. B. č. XXX, prechodne bytom W., M. R. P. XXX/X a k poškodenému T. O., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom B. W. č. XX, W. na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodených. Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. bol obžalovaný povinný strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom. Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 51 ods. 4 písm. c) Tr. zák. bol obžalovaný povinný nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že zaviazal obžalovaného nahradiť podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku poškodenej Q. L. z titulu náhrady škody 2 966,40 eur, T. O. z titulu náhrady škody 2 142,40,- eur, Dôvere Zdravotná poisťovňa, a.s. Bratislava škodu vo výške 36,85 eur, Sociálnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 30,- eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava škodu vo výške 18,83 eur.

Proti trestnému rozkazu podal odpor obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu dňa 16. 3. 2015, takže trestný bol zrušený a vo veci bolo nariadené hlavné pojednávanie.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovaného, poškodenú Q. L., poškodeného T. O.. Obžalovaný sám predložil znalecký posudok znalca T.. P. T. z odboru zdravotníctvo a farmácia - odvetvie súdne lekárstvo. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec T.. P. T. a vypočutý bol aj pôvodný predkladateľ znaleckého posudku z prípravného konania T.. L. S., znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia - chirurgia, traumatológia.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní sa doznal k spáchaniu skutku, keď uviedol, že poškodených fyzicky napadol spôsobom, ako to bolo bližšie rozvedené v obžalobe okresného prokurátora. Ako novú skutočnosť uviedol, že ho mrzí, čo sa stalo, pretože spravil hanbu deťom a rodičom. Bližšie k veci nič neuviedol. Poškodená Q. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v minulosti s obžalovaným žila ako družka, potom sa rozišli a začala žiť s poškodeným T. O.. Tento stav obžalovaný zrejme neznesol a kritického dňa násilím vošiel do bytu na ul. M. R. P. v W., kde poškodená bývala s ďalším poškodeným T. O., keď obžalovaný najprv fyzicky napadol poškodenú tak, že ju viackrát poudieral po hlave v rôznych častiach tela a keď vystúpil na obranu poškodený T. O., tak taktiež tohto poudieral päťou po hlave, ako aj po iných častiach tela, čím utrpeli zranenia tak, ako je to uvedené v znaleckom posudku T.. L. S. a to Q. L. s PN od 10 do 14 dní a T. O. od 7 do 10 dní.

Zhodne ako popisovala napadnutie poškodená Q. L. uvádzal napadnutie zo strany obžalovaného aj poškodený T. O..

Zo znaleckého posudku T. L. S. vyplýva, že tento konštatoval rozsiahle poranenia poškodenej Q. L. tak, ako je to podrobne rozvedené v znaleckom posudku, ktorý sa nachádza v spise okresného súdu na č.l. 106-148. Znalec ustálil, že pri nekomplikovanom priebehu poranenia trvá PN od 10 do 14 dní, pričom liečenie môže trvať dlhšie. Obmedzenie v obvyklom spôsobe života poškodenej spočívalo v nemožnosti sa spoľahnúť v každej jej domácej profesionálnej i spoločenskej činnosti na funkcie horných končatín, ako aj pohyblivosť pre bolesť prichrbticového svalstva a dolných končatín. Takéto obmedzenie trvalo asi 4 týždne, pričom sa jedná o poranenie ľahšie. Znalec stanovil bolestné na 2 966,40 eur.

Poškodený T. O. utrpel zranenia, ktoré sú uvedené tiež v znaleckom posudku T. S. na č.l. 106-148 s tým, že poškodený bol limitovaný počas liečby bolesťou v ľavom ramennom kĺbe od 7 do 10 dní, pričom bolestné predstavuje finančnú náhradu 2 142,40 eur.

Pokiaľ ide o podaný znalecký posudok T. P. T., z tohto vyplýva, že v prípade poškodenej Q. L. nie sú diagnózy, ktoré uviedol T. S. podložené objektívnym nálezom z traumatologického vyšetrenia ošetrovujúcim lekárom T. T. X., pričom on ustálil len objektívne zistené poranenia, ktoré pôvodne popísal T. X. a ktoré skutočne vznikli. Zranenia, ktoré uvádza T. S. nemajú objektívny podklad. V súhrne možno povedať, že poranenia z medicínskeho hľadiska u poškodenej Q. L. sú poranenia ľahkého charakteru, ktoré neznamenali žiadnu vážnejšiu poruchu zdravia a vyhojili sa v dobe od 7 do 10 dní bez zanechania trvalých následkov. Na základe údajov predovšetkým T. T. X. tak on ustálil PN v trvaní 10 dní a bolestné odškodnil 70 bodmi, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje 1 154,- eur. U poškodeného T. O. taktiež diagnózy uvedené znalcom T. S., podľa jeho názoru, nie sú podložené objektívnym nálezom z traumatologického vyšetrenia T. T. X. a preto znalec ustálil poruchu zdravia a zranenia, ktoré sa vyhojili v dobe 5 až 7 dní. Celková hodnota bolestného vo finančnom vyjadrení predstavuje sumu 412,- eur.

Okresný súd pri hodnotení uvedených znaleckých posudkov v zmysle zásady voľného hodnotenia dospel k záveru, že znalecký posudok T. L. S. je vypracovaný objektívne na základe lekárskeho vyšetrenia znalcom oboch poškodených bez toho, že by znalec poškodených poznal. Znalec T. L. S. je špecialista na odbor chirurgia traumatológia, kým znalec T. P. T. je špecialistom na súdne lekárstvo, pričom s prihliadnutím na špecializáciu obidvoch znalcov sa javí byť posudok T. S. vieryhodnejším z hľadiska pracovnej náplne, pretože znalec z odvetvia chirurgia a traumatológia sa zaoberá zraneniami ako je poranenia kože, odreniny, podliatiny, zlomeniny akýchkoľvek kostí diagnostikou, liečbou, poškodením kĺbov, väzov a svalstva, pričom T. P. T. ako znalec z odvetvia súdneho lekárstva pracuje predovšetkým v odbore lekárskeho pitiev, náhlych a neočakávaných úmrtí, teda ide o prácu s mŕtvym telom.

Pokiaľ ide o hodnotenie uvedených znaleckých posudkov krajský súd nespochybňuje erudovanosť obidvoch znalcov, má však za to, že v danom prípade bolo potrebné ustáliť najmenší rozsah spôsobených zranení a tak bolestné ustálil v zmysle znaleckého posudku T. P. T. s tým, že nezamedzil možnosť poškodených domáhať sa priznania väčšieho rozsahu bolestného ako to bolo uvedené v tomto posudku.

Na rozdiel od stavu na hlavnom pojednávaní obhajca obžalovaného predložil odvolaciemu súdu poštové ústrižky o zaplatení časti škody poškodeným a to v plnom rozsahu Dôvere Zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava, Sociálnej poisťovni, a.s. Bratislava a Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava. Sčasti bola nahradená škoda poškodenej Q. L. a to vo výške 1 154,- eur a T. O. vo výške 412,- eur. Za tohto stavu sa musel krajský súd zaoberať, či pri ukladaní trestu obžalovanému neprizná poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. k) Tr. zák., pretože poľahčujúcou okolnosťou je aj to, keď páchatel sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu alebo dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu. Priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti predpokladá jednak náhradu škody páchatelom a jednak odstránenie aj nemateriálnej škody, t.j. iných škodlivých následkov trestného činu. Zákon pritom nevyžaduje, aby páchatel odstránil tieto následky úplne a aby to urobil osobne. Stačí, ak k tomu svojim aktívnym konaním prispeje. Pri náhrade škody však musí ísť o úplnú náhradu.

Nemožno uprieť obžalovanému snahu škodu nahradiť a za tohto stavu bolo potrebné obžalovanému priznať tak jednu poľahčujúcu okolnosť, pretože sčasti škodu nahradil a taktiež jednu priťažujúcu okolnosť, keď spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zák.

Odvolací súd obdobne ako prvostupňový súd nemohol priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. teda, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, hoci zo zápisnice na hlavnom pojednávaní vyplýva, že obžalovaný uviedol, že ho mrzí spáchanie trestných činov. Ak by súd mohol priznanie sa páchatel'a k spáchanému trestnému činu hodnotiť v jeho prospech, musí svedčiť o jeho snahe po náprave a nesmie byť urobené len formálne pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov. Požiadavkou, aby ľútosť páchatel'a bola úprimná, sa kladie dôraz na skutočnosť,

že nebude stačiť iba formálny prejav. Vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatela k svojmu trestnému činu a to na základe správania po čine.

Z postoja obžalovaného na hlavnom pojednávaní, keď osočoval poškodených, je zrejmé, že takýto prejav u obžalovaného chýbal.

Krajský súd sa potom, po zrušení napadnutého rozsudku, rozhodujúc sám, sa riadil pri ukladaní trestu ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Uložil potom obžalovanému trest v základnej sadzbe, keďže pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností bol rovnomerný a uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov za uloženia probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a určil mu skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov.

Súčasne podľa § 51 ods. 4 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému v skúšobnej dobe povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej Q. L. a k poškodenému T. O. na vzdialenosť menšiu ako 5 m a nezdržiavať sa v blízkosti obydlia poškodených.

Podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. zaviazal obžalovaného povinnosť strpieť nad sebou kontrolu vykonávanú probačným a mediačným úradníkom.

Ohľadom náhrady škody rozhodol tak, že podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodenej Q. L. z titulu náhrady škody 1 154,- eur a T. O. z titulu náhrady škody 412,- eur.

Keďže náhrada škody poškodeným bola priznaná len sčasti podľa § 288 ods. 2 Tr. por. boli poškodení Q. L. a T. O. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaní na občianskosúdne konanie.

Z týchto dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.